

Aybüke Doğa Kıral

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.03.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aybüke Doğa Kırıl

Eserleri:

Ayrılığa Dair

Aman, sakla bakışlarımdan gamzeni.
Görmesin gözlerim güzelliğini.
Nedendir bilinmez, buğuludur baktığım yer.
Görsem yüzünü kaplar içimi müthiş bir keder.

Suya hasret bu meyus toprağa
Sen yağmur oldun derken...
Ayak izi öyle kolay kapanmaz
Çiçeğimin sahibi bir başkasıyken

Üstüne basıp geçtiğin bu yollar,
Aşka susamış bu toprak
Varış mesafesine giden bir geçit
Rüzgârın yüzüme tükürüyor...

Dudakların, dudakların ıslak mıdır yoksa?
Hangi günahın esiridirler?
Sarfinazar olamayacağım,
Canhıraş feryadımı sen de duy.

Acılarımı unutturmuşsun ya hani
Bu kalp unutabilir mi seni?
Yaralarımıza ilaç olalım derken
Hayatlarımız zehir olmuş.

Aşka tövbeli kalbimi sana açmışken
Bir kez daha senin için kapatıyorum.
Sevmeyi sende öğrendim,
Şimdi sende unutuyorum...

Aybüke Doğa Kırıl

Beyaz Melek

Renklerin anlamları olduğunu söyler bazıları;
Sakinliđin simgesidir mavi,
Aşkın rengidir kırmızı,
Ve mordur umudunu kaybetmişlerin sığınağı.

Kimisine göre kırmızı aşkın rengi,
Kimisi için simgeler nefreti.
Belki de kırmızı
Boyu tüfek kadar olan yavruların kanı...

Bağırışları hâlâ kulaklarımda
Kırmızı rene bürünen delikanlıların.
Ama aslında kırmızı
Önlüğümde izi olan yarım bırakılmış hayatlardı.

Kırmızı ölümün rengiydi.
Aslında kırmızı
Suç üzerine atılan güllerin arasında
Hilâli-i Ahmer çadırında verdiğim son nefeslerdi...

Aybüke Doğa Kırıl

Çamurdan Bedenler

İsmimi fısıldadığın o güzel dudakların
Yalanlar da söylermiş, inandım.
Şeni seviyorum derdi mesela.
Özledim derdi...

Seni tüm çıplaklığım ile sevdim,
Sense çıplaklığımı sevdin.
Bedenim bana ait diyemezdim
Ruhumu da esir almıştın çünkü.

Kelebek ömrünü bilmem ama
Karnımdakilerin katilisin.
Ruhum dahi ıstırap içinde,
Hacet yok bedenimden bahsetmeye.

Aybüke Doğa Kırıl

Digital Captivity

I walk, walk in a dark room,
retreat with each step.
Nothing happens,
but I die in my own darkness.

As the years pass before my eyes,
I notice the light of the device ahead
that innocent but misused light,
ruined my life,
built walls between me and my family.

And what have I got?
No family, no friends.
Just me and my loneliness...
I walk, walk in handcuffs.

Aybüke Doğa Kırıl

Felsefe Penceresinden Şiirler

Bakıyorum da hep bir kavga,
Sağlamak zor aramızda anlaşma.
Köpek yorulmak bilmeksizin kovalar kediyi,
İnsansa yer bitirir birbirini.

Ne ilginçtir ki,
Yasaklarla dolu hayatımızda
Seni benden, beni de senden
Korumak içindir bu kurallar.

Belki ten rengimiz farklı,
Fakat yine de insanız, kimliğimiz aynı.
Belki de inançlarımız farklı,
Ama yine de inananın inanmayandan yok farkı.

Peki, sence "Thomas Hobbes" haklı mı?
Onu kemiren yine kendi cinsi mi insanı?
Seni benden, beni senden; aynı cinsi birbirinden
Korumak için yazmışlar bu kuralları.

Aybüke Doğa Kırıl

Kalbime Gömdüm Hasreti

Hatırlamak seni
Tokat gibi çarpar yüzüme.
Unutmak hatırlamaktan acıdır,
Tokadın bir kez daha acıtır.

Sen bir gün gittin
İşte ben o gün bittim.
Anılar yük oldu kalbime,
Hepsini tek tek sildim.

Anılarımızı da koy bavula
Hasretim benimle nasıl olsa.
Unutmak zor,
Sensizlikten de zor.

Fotoğrafın elimde, yakıyorum.
Anılar aklımda, siliyorum.
Kilometrelerce uzaktasın,
Bir adım gelemiyorum.

Dışarıda kuvvetli rüzgâr,
Hasretimi daha da harlar.
Kalbimde var bir yangın.
Fotoğrafına bakıyorum, dalgın.

Sinmiş üzerime toprak,
Pek güzel kokuyor.
Kaçmaya yeltenen
Daha da içe gömülüyor.

Toprak hep mi böyle güzel kokar?
Hasretim içimde yanar, üşürüm.
Ateş beni sarmalar,
Sonsuzluğa uurlar.

Neyse sen bana bakma,
Lügat paralar dururum.
Sen keyfine bak
Ben elbet unuturum.

Aybüke Doğa Kırıl

Kalbime Gömdüm Sevdamı

Yavaş yavaş çıktığım bu merdivenin
On sekizinci basamağını çıkıyorum şimdi.
Mamafih daha görmek nasip olmadı
İnsanın kalbini esir alan kelebekleri.

Nur yüzlü, mehtap suratlı...
Zindana sığmıyor kalbim, tutsak kaldı.
Kalbime gömdüm sana olan sevdamı,
Kara yazılar yazan mezar taşları pek fazlaydı.

Aybüke Doğa Kırıl

KimsesizliĐe Dair

Küçük bir yağmur damlası çarpıveriyor
Tozlu pencereye.
Islık öttürüyorum belki duyarsın diye
Otururken eski püskü kanepemde.

Bir ateş düşüyor yüreğime,
Isıtmıyor ama içimi.
Bir ateş-i suzan düşüyor;
Yakıp kavuruyor, yok ediyor.

Sokaklarında geziyorum eski mahallemizin.
Seni arıyorum, neredesin?
Yaşamak zormuş bu dünyada
Kimsesizler için.

Mahallemizin eski tadı yok.
Sen yani.
Bir zamanlar seninle gülüştüğümüz parkta
Ağlayacağım gelmezdi aklıma.

Sen gittin gideli çok seneler geçti,
Trenden kimse inmedi.
Senleyken ilk basamağını tırmanıyordum,
Şimdi yarılmak üzereyim hayatı.

Öyle güzel kandırdın ki beni.
Hâlâ inanıyorum dönme ihtimaline
Sen ki beni kahreden,
Sen ki çılgıklarımın sebebisin.

Sen ki sana muhtaç yavrunu terk eden bir annesin.

Aybüke Doğa Kırıl

Mehtap

Güzel yüzlü, hilâl suratlı
Güneş oldum da batıyorum.
Mehtap yüzünü görmek için
İtinayla günleri sayıyorum.

Güneş; Ay'a tutuldu, sevdalı
Böyle bir aşk görülmedi dünyada.
Araya girer Dünya, Ay tutulur ona
Güneş buna pek kızardı...

Aybüke Doğa Kırıl

Şerife Ana

Bazı insanlar anlamlar yükler mevsimlere;
İlkbahar yeni bir başlangıcın ilanı,
Sonbahar karamsarlık.
Kışınsa beyaz örtüsüne kavuşur yeryüzü.

Kış mevsimini şöyle hatırlarım:
Savaş zamanı, karlar kaplı kanlarla
Sırtımda kendim kadar bebeğim,
Silah taşıyoruz cepheye hanımlarla.

Rüzgâr esiyor, donduruyor bedenimi;
Sarıyor yüreğimi direniş ateşi.
Direnmek zor olsa da
Gidecek yolumuz var daha.

Direniş ateşi ısıtıyor içimi,
Havanın soğuğu sarıyor bedenimi.
Birçok oğlum oluyor, birçok oğlum ölüyor.
Ve nefesim terk ediyor bedenimi.

Aybüke Doğa Kırıl

Tavsiyem Sana

Keyif alacak çok şey var hayatta;
Denize bakmak mesela.
Bulutlar keza
Dolaşmak tarlada, çiçekler arasında.

Umutsuzluğa sakın kapılma,
Yapacak çok şey var hayatta.
Olmasa da cebinde para
Cüzdandan taşıyacaksın mesela.

Ama tavsiyemdir sana:
İki kere iki dört diyeni sorgula.
Yanlışta yanlış demekten sakınma
Eleştiri dahi yasaklansa.

Bu kadar karamsar bakma
Kolunda kelepçe olsa da.
Doğruyu söylemekten sakınma
Vatan aşıkları hapis yatsa da.

Balığın baştan kokmasına takılma,
Hayat bedava.

Aybüke Doğa Kırıl

Yağmur ile Güneş

Yağmurun verdiği karamsarlık sonrası
Çıkacak gökkuşağını bekledim.
Tıpkı seni beklediğim gibi
Pencere köşelerinde.

Biliyordum çünkü
Yağmur yağmadan gökkuşağı çıkmaz.
Ve sabır ister
Bir ömür beklemek seni.

Aybüke Doğa Kırıl

Yuvayı Diş Kuş Yıktı

Kuşlar evimden, yüreğimden uçmuş;
Mutlular, yeni bir yavruları olmuş.
İnsan özünü kaybeder bir gün
Nefret ettiğine benzer.

Kırık ayna parçaları batmış elime.
Kanamıyor...
Kuşlar terk eylemiş evimi.
Canım yanıyor...

Kuşlar evimden, yüreğimden uçmuş.
Mutlular, yeni bir yavruları olmuş.
Ölümün soğuğu bedenimi sarıyor;
Toprak sımsıcak, bense üşüyorum.

Aybüke Doğa Kırıl